

3). — 3) n. diejenigen Sprüche des AV., deren Zweck die Verschlechung dämonischer Wesen und Kräfte ist.

1. *चातुर Adj. von *Vieren* gezogen (Karren).

2. चातुर 1) *Adj. a) geschickt, gewandt. — b) Sehneicheleien sagend. — c) dem Auge zugänglich. — d) lenkend, regierend. — 2) *m. ein rundes Kopfkissen. — 3) f. ई a) Geschicklichkeit PRASANNAR. 32, 21. 33.6. VIKRAMĀṆKĀ. 6,12. — b) Liebreiz.

*चातुरक 1) Adj. = 2. चातुर 1) b) c) d). — 2) m. = 2. चातुर 2).

चातुरत्न der entscheidende Würfelwurf von vier Augen.

चातुरर्थिक Adj. in den vier (angegebenen) Bedeutungen geltend.

चातुराश्रमिक Adj. in den vier Lebensstadien sich befindend.

चातुराश्रमिन् MBH. 7,2725 fehlerhaft für चतुराश्रमिन्.

चातुराश्रम्य a. die vier Lebensstadien des Brahmanen. ◌धर्म m. Titel eines Werkes BÜHLER, REP. No. 20.

*चातुरिक m. Wagenlenker.

चातुर्नीत (BHĀVAPR. 6,32) und ◌क (RĀGĀN. 22,17. BHĀVAPR. 1,189) n. eine best. Verbindung von vier Stoffen.

चातुर्थ्य Adj. im vierten (A dhjāja) besprochen KULL. zu M. 2,56.

चातुर्थ्यक Adj. jeden vierten Tag erscheinend (Fieber) AGNI-P. 31,18.

चातुर्थ्यकारिस m. ein best. medic. Präparat gegen Quartanfieber Mat. med. 67.

चातुर्थ्याङ्गिक Adj. zum vierten Tag gehörig.

चातुर्थिक Adj. wohl dass. LĀṬS. 7,7,29. Comm. zu TĀṆḀJA-BR. 12,11,24.

*चातुर्दश Adj. zum 14ten Tage in einem Halbmonat in Beziehung stehend.

*चातुर्दशिक Adj. am 14ten Tage in einem Halbmonat die heiligen Schriften studierend.

चातुर्देव Adj. vier Gottheiten geheiligt.

*चातुर्वीनि n. eine Verbindung von vier Arten aromatischen Samens NIGU. Pr.

*चातुर्भद्र n. eine Verbindung von vier heilbringenden Pflanzen RĀGĀN. 22,16. Auch ◌क n. BHĀVAPR. 3,87. 98.

चातुर्भुनि m. Patron. von चतुर्भुज.

चातुर्भातिक Adj. aus vier Elementen bestehend Comm. zu NĀJĀS. 3,1,28.

चातुर्महाराजकायिक m. Pl. = चतुर्म◌.

चातुर्महाराजिक m. 1) Bein. Çiva's. — 2) Pl. =

चातुर्महाराजकायिक.

*चातुर्मासक und ◌सिन् Adj. der die Kāturmāsja-Opfer vollzieht.

चातुर्मासो f. der Vollmondtag bei den Kāturmāsja-Opfern ĀPAST.

चातुर्मास्यै 1) n. a) Tertial, Beginn eines Tertials. — b) Pl. die drei vier Monate während und am

Anfange der drei Jahreszeiten darzubringenden Opfer. — 2) Adj. zum Kāturmāsja-Opfer gehörig.

चातुर्मास्यकारिका f. Titel eines Werkes.

चातुर्मास्यदेवता f. die Gottheit eines Kāturmāsja-Opfers.

चातुर्मास्यपद्धति f. und ◌मास्यमाहृत्य n. Titel zweier Werke.

चातुर्मास्यपार्जिन् Adj. der ein Kāturmāsja-Opfer darbringt.

चातुर्थ्य n. 1) Geschicklichkeit, Gewandtheit. — 2) Liebreiz.

चातुर्वर्ण्य n. die vier Kasten.

चातुर्विंशिक Adj. zum 24sten Tag gehörig.

चातुर्विध्य 1) Adj. mit den vier Veda vertraut. Vgl. चतुर्विध्य. — 2) n. die vier Veda. Wird von NĪLAK. zu MBH. durch die Kenntniss des धर्म, षर्थ, काम und मोक्ष erklärt.

चातुर्विध्य n. Vierfältigkeit HARIV. 2,114,16.

चातुर्विध्य 1) Adj. mit den vier Veda vertraut. — 2) *n. die Kenntniss der vier Veda.

चातुर्वीत्क Adj. von चतुर्वीत् Maitr. S. 1,9 in der Unterschrift.

चातुर्वीत्त्र 1) Adj. von den vier Hauptpriestern geleitet, von ihnen vollbracht. — 2) n. a) ein von vier Priestern geleitetes Opfer BUĀG. P. ed. Bomb. 7,3,30. — b) die Functionen der vier Hauptpriester. — c) die vier Hauptpriester.

चातुर्वीत्त्रियै Adj. wobei die vier Hauptpriester verwendet werden.

चातुश्चरिणिक 1) Adj. wohl mit den vier Veda vertraut HEMĀDRI 1,368,6. — 2) f. स्त्री wohl die vier Veda ebend. 332,4.

चातुश्चब्द n. vier Wortformen, — Ausdrucksweisen.

*चातुष्कोरिक Adj. viertheilig.

*चातुष्टय Adj. das Kāturmāsja 2) c) kennend.

चातुष्प्राकरिक Adj. bei vier Gelegenheiten erfolgt Ind. St. 15,221.

चातुष्प्राश्यै Adj. für Viere zum Essen ausreichend.

चातुःषष्टिक Adj. zu den 64 Künsten in Beziehung stehend.

चातुःसागरिक Adj. (f. ई) zu den vier Meeren in Beziehung stehend.

चातुःस्वर्य n. die Verwendung von vier Accenten (d. i. त्रैस्वर्य und एकश्रुति) Ind. St. 10,422. Comm. zu NĀJĀN. 9,2,15.

चातरात्र m. Patron. des Ġamadagni.

चात्त (zu चत्) n. Spindel, insbes. die bei der Erzeugung des heiligen Feuers gebrauchte.

चात्र = चात्त.

चात्वारिंश n. Titel eines Brāhmaṇa.

*चात्वारिंशत्क Adj. für vierzig gekauft u. s. w.

चात्वाल 1) m. n. die Grube, welche die Erde für die Uttaravedi liefert. — 2) *m. Kuṣa-Gras.

चात्वालवत् Adj. wobei eine Grube चात्वाल ge-graben wird.

*चानराट N. pr. einer Ortlichkeit.

चानश्च das Participial-Suffix घान 238,33.

चानूर fehlerhaft für चापूर.

चान्द्र Adj. (f. ई) vom Sandelbaum, von Sandelholz PRASANNAR. 118,14. S. S. S. 179.

*चान्द्रगन्धिक Adj. nach Sandel reichend.

चान्द्र 1) Adj. (f. ई) a) lunaris. — b) von Kāndra verfasst. — 2) m. a) *Mondmonat. — b) *die lichte Hälfte eines Monats. — c) Montag VISHNUS. 77,2.

— d) *ein best. Edelstein, = चन्द्रकांत. — e) ein Schüler des Grammatikers Kāndra. — 3) f. ई a)

*Mondschein RĀGĀN. 21,46. — b) *eine Art Solanum. — c) *Serratula anthelmintica RĀGĀN. 4, 63, v. 1. — d) N. pr. einer Fürstin. — 4) n. = चा-

न्द्रायण 2).

चान्द्रक 1) Adj. lunaris. — 2) *n. trockener Ingwer.

चान्द्रगुप्त Adj. dem Kāndragupta gehörig HEM. PAR. 8,322.

चान्द्रचन्द्रिक n. eine best. Art des Sitzens.

चान्द्रपुर m. Pl. die Bewohner von Kāndrapura.

*चान्द्रभागा f. = चन्द्रभागा.

चान्द्रभागि m. Patron. von चन्द्रभाग.

*चान्द्रभागेय m. Metron. von चन्द्रभागा.

चान्द्रम Adj. lunaris.

चान्द्रमर्त्त 1) Adj. (f. ई) dass. — 2) m. N. pr. eines Mannes. Pl. sein Geschlecht. — 3) f. ई N. pr. der Gattin Brhaspati's. — 4) *n. das Mondhaus

Mrgaciras.

*चान्द्रमसायन und ◌नि m. Patron. Budha's (Mercuri).

चान्द्रन्नतिक Adj. nach der Weise des Mondes verfahren.

*चान्द्राख्य n. frischer Ingwer.

चान्द्रायण 1) m. Kenner des Mondlaufes, Mondbeobachter Comm. zu TĀṆḀJA-BR. 17,13,17. *◌भक्त

Adj. von solchen bewohnt. — 2) n. eine best. Kästung, bei der man den Mondlauf zur Richt-